

8. Захарченко В. І. Європейський досвід вирішення проблем децентралізації: український контекст. Економічний форум. 2019. № 1. С. 9-18.

9. Хребтій І. В. Зарубіжний досвід децентралізації на місцевому і регіональному рівнях. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 6. С. 138-142.

10. Офіційний веб-сайт Національного агентства України з питань державної служби. URL: <https://pdp.nacs.gov.ua/>

Олександренко Дар'я
ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

У статті на основі аналізу теоретичних матеріалів та практичного досвіду проаналізовано особливості взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю.

Ключові слова: взаємодія, повноваження, ограні місцевого самоврядування, інститути громадянського суспільства.

Проблема взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю бере свій початок ще з радянської командно-адміністративної системи управління. Адже дана система впроваджувала свою політику, не беручи до уваги думку громадськості, щодо рівня державно-управлінських послуг та прийняття управлінських рішень, які приймались на користь влади, а не потребам та очікуванням членів територіальної громади. Сучасний етап розвитку демократії характеризується підвищенням ролі територіальної громади в процесі прийняття органами місцевого самоврядування управлінських рішень. Місцеві ради повинні налагоджувати співпрацю з територіальною громадою, активно залучати їх до спільних заходів з метою розв'язання нагальних проблем. Партнерство органів місцевого самоврядування з населенням повинно стати запорукою вирішення найбільш гострих, актуальних проблем, що хвилюють і непокоять жителів.

Поняття взаємодія – це процеси впливу різних об'єктів один на одного, їх взаємна зумовленість і породження одним об'єктом іншого, а також об'єктивна та універсальна форма поступу, розвитку, що визначає існування та структурну організацію будь-якої матеріальної системи .

Для взаємодії з громадськістю в органах місцевого самоврядування утворюються управління (відділи) з питань взаємодії (зв'язків) з громадськістю та засобами масової комунікації. Завдання та функції таких

структурних підрозділів визначаються з урахуванням положень нормативно-правових актів, які встановлюють обов'язок органів місцевої влади взаємодіяти з громадськістю [1]. Структура таких підрозділів визначається з урахуванням необхідності забезпечення у повному обсязі розв'язання покладених на них завдань. Характеризуючи дану тему, дослідники віділяють та наголошують такі особливості. На рівні територіальних громад міст С. Саханенко виділяє такі типи та форми політичної участі: безпосередні та опосередковані (представницькі); мобілізаційні та автономні; за ступенем інтенсивності (активні та пасивні); за суб'єктом політичної дії (особисті та колективні); за використовуваними методами (насильницькі та ненасильницькі); за масштабом охоплення (все місто або його частина) [8, с. 112]. При цьому вони можуть доповнювати один одного, існувати паралельно або трансформуватись в інший вид.

Досліджуючи можливість участі громадян у місцевому самоврядуванні, Ю. Куценко наголошує на більш активному застосуванні таких форм, як інформування громадськості, підтримання зв'язків. Інформування громадськості має односторонній характер і повинно здійснюватися через ЗМІ, в яких оприлюднюються звіти про роботу органів місцевого самоврядування, проведення семінарів, засідань, навчання, інформаційні бюлетені. Зв'язки з громадськістю є планомірними зусиллями, спрямованими на те, щоб впливати на громадську думку з метою пропаганди тієї чи іншої інформації, вони засновані на взаємовигідному двосторонньому зв'язку. Реалізуються ці зв'язки шляхом повідомлень у пресі, проведення прес – конференцій оприлюднення офіційних заяв, проведення вибіркового опитувань, аналізу листів, звернень громадян, контент – аналізу, постійної оцінки поточної громадської думки.

Участь громадян у місцевому самоврядуванні є систематичним процесом, спрямованим на зацікавлення і залучення різних категорій населення до розробки пропозицій шляхом проведення громадських слухань, реалізації місцевих ініціатив, розгляду рекомендації дорадчих комітетів за допомогою органів самоорганізації населення [7, с. 69-70]. Матеріали соціологічного опитування свідчать, що найбільш прийнятними формами участі населення в міському управлінні є участь у виборах, зустрічі з депутатами та представниками міської влади, заслуховування звітів представників влади, контроль за прийнятими рішеннями влади ознайомлення з проектами бюджету міста, планами місцевих органів.

Розглядаючи особливості організаційного механізму взаємодії територіальної громади і органів місцевого самоврядування включає

створення органів, спеціально призначених сприяти цій взаємодії. Ці органи, як правило, мають дорадчий статус. Це багато в чому визначає і від самого початку обмежує можливість їх впливу на процес обговорення та прийняття альтернативних рішень. Згідно з метою створення це можуть бути громадські ради, які виконують функції представницького органу громадськості, консультативно-експертного органу, органу громадського контролю [2, с. 78].

Відповідно їх основними завданнями слід визначити: забезпечення гласності та прозорості в процесі прийняття управлінських рішень щодо розвитку територіальної громади; надання консультативної та експертної допомоги органам місцевого самоврядування; місцевого – контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування.

Інформаційний механізм взаємодії органів самоврядування та територіальної громади сприяє підвищенню інформованості громадян. Для сучасного суспільства стало вкрай необхідним отримувати оперативну та достовірну інформацію. У зв'язку зі зміною суспільно-політичної формації сталися перетворення в різних сферах життя населення. Особливістю суспільства перехідного періоду в ході здійснення демократичних перетворень є актуалізація інформаційних процесів, залучення до активної участі в процесі державотворення широких верств населення.

Важливою умовою створення ефективної системи публічних комунікацій в Україні є розробка та впровадження дієвих механізмів міжвідомчої координації комунікативної діяльності органів виконавчої влади, інституційне забезпечення та нормативно-правове врегулювання цього процесу. Водночас, сфера публічних комунікацій потребує системного реформування: структурно-організаційного, кадрового, функціонального та методичного вдосконалення та стандартизації, адаптації до кращих закордонних практик та законодавства, використання новітніх інноваційних технологій, забезпечення достатніми фінансовими та матеріально-технічними ресурсами, створення єдиної системи професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців.

Отже, взаємодія з громадськістю для органів місцевого самоврядування – це невіддільний складник становлення та розвитку. Без консультацій з громадськістю неможливо зрозуміти проблеми та способи їхнього розв'язку. Без інформування зникає довіра до того, чим займається громада. Без постійного контакту з пресою виникають розбіжності у трактуваннях та викривлення інформації через додумування замість оперування фактажем. Не можна будувати громаду без налагодження

взаємодії з громадськістю на засадах чесності, прозорості, відкритості та постійного діалогу

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Адізес І. Співпраця VS Взаємодія / І. Адізес. www.innovations.com.ua/uk/blog/9/578/2011/may/2176. - Режим доступу:
2. Беззубко Л. В. Про деякі механізми взаємодії членів громади з органами місцевого самоврядування / Л. В. Беззубко, О. В. Скопець // Менеджер ДонДУУ - 2007. – № 1 (39). – С. 76-81.
3. Завальна Ж. Щодо питання врегулювання взаємодії органів публічної влади у договірних формах / Ж. Завальна // Право України. – 2010. – № 7. – С. 176-181.
4. Загорський В. С. Взаємовідносини місцевих органів влади з громадськістю: навч. посіб. / В. С. Загорський, А. Й. Серант, Л. М. Усаченко. Л.: ЛРІДУ НАДУ, 2010. – 192 с.
5. Ібрагімова І. Зв'язки з громадськістю як індикатор ефективності державного управління та показник стану громадянського суспільства / Іванна Ібрагімова // Вісн. Укр. Акад. держ. упр. – 2003. – № 2. – С. 27 – 34.
6. Куценко Ю. Участь громадян у місцевому самоврядуванні: пошук і варіанти / Ю. Куценко // Упр. сучас. містом. – 2002. - № 7 - 9 (7). – С. 68 – 73.
7. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ: підручник / В. М. Плішкін; за ред. Ю. Ф. Кравченка. – К.: Нац. акад. внутр. справ України, 1999. – 701 с.
8. Саханенко С. Є. Політичне управління містом в умовах самоврядування Сергій Єгорович Саханенко. – О.: ОФ УАДУ, 2001. – 380 с.

Бануляк Валентина, Соколовський Володимир, Гриб Віталій

ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО І ГУМАНІТАРНА НАУКА В ЕПОХУ

ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У роботі розглянуто суспільство, як причина усіх проблем планети, протягом усього життя людство спіткали незгоди, війни та критичні ситуації. Самі ж люди створювали для себе небезпеку та шукали з неї вихід. Суспільство завжди намагалося створити умови для успішного розвитку науки, освіти, культури, мистецької творчості, а найголовніше для самовдосконалення та розвитку. Врешті-решт, людство створило індустріальне виробництво, яке принесло негативні наслідки, хоч іноді здобудки були позитивними. По-перше, людська праця стала одноманітною, позбавленою забарвлення індивідуальності. По-друге, виробництво машин призвело до великих катастроф та значних